

Nr 628

Av herr **Johansson** i Norrköping m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 161, med förslag till lag angående ändring i lagen den 3 januari 1947 (nr 1) om allmän sjukförsäkring, m. m.

Sjukreseutredningen har i sitt betänkande föreslagit, att huvudregeln i fråga om ersättning för resor till och från läkare liksom hittills bör vara, att resekostnadsersättningen begränsas såsom vid besök hos närmaste tjänsteläkare. Ett undantag från denna regel föreslås dock för de tre största städernas (Stockholm, Göteborg, Malmö) centralsjukkasseområden, där kostnadsersättningen icke begränsas på annat sätt, än att ersättning må utges högst såsom vid resa till läkare inom kassans område. Samtidigt föreslås att karensbeloppet därvid må utgöra 5 kronor i stället för 4 kronor.

Såsom motiv för borttagandet av begränsningsregeln inom nämnda städer har anförts att dess stadsläkare och distriktsläkare ha en helt annan ställning än landsbygdens provinsialläkare. De anses för få till antalet för att kunna taga sig an mera än en ringa del av alla försäkrade, som behöva läkarvård, och äro vidare i regel skyldiga att i första hand, åtminstone viss del av dagen, mottaga patienter, som äro mindre bemedlade. De ha slutligen inte mottagning hela dygnet, varför de ej alltid kunna nås vid brådskande sjukdomsfall.

Utredningens synpunkter ha beaktats, och i föreliggande proposition nr 161 innehåller lydelsen av § 16 lagen om allmän sjukförsäkring fullmakt för Kungl. Maj:t att beträffande viss centralsjukkassas område förordna, att karensbeloppet skall vara 5 kronor och att bestämmelserna i andra stycket samma paragraf om begränsning av ersättningen med hänsyn till läkarvalet inte skall tillämpas.

Denna Kungl. Maj:ts fullmakt har utnyttjats i föreliggande utkast till lydelse av 3 § i kungörelsen angående ersättning enligt 16 och 17 §§ lagen om allmän sjukförsäkring (prop. s. 83), i vad avses Stockholms, Göteborgs och Malmö centralsjukkasseområden.

Vad som i utredningen anförts beträffande de tre största städerna synes jämväl böra gälla för Norrköpings centralsjukkasseområde.

I Norrköping finnas 6 stadsdistriktsläkare, medan antalet privatpraktiserande läkare uppgår till cirka 25. Därjämte har flertalet läkare (ett 30-tal) på stadens sjukhus mottagning i öppen vård. Enligt en år 1956 företagen undersökning beräknades stadsdistriktsläkarnas andel av samtliga i staden förekommande läkarkonsultationer till allenast 20 %. Med ledning

av dessa siffror framgår klart att stadsdistriktsläkarna äro alltför få till antalet för att kunna lämna vård åt flertalet försäkrade. Ett bibehållande av begränsningsregeln skulle därför komma att bygga på den medvetet oriktiga föreställningen, att vården skulle kunna beredas av ifrågavarande läkare, medan det är praktiskt omöjligt, att dessa läkare skulle kunna tillgodose alla medlemmars behov av läkarvård.

Med hänvisning till vad sålunda anförts anhålles,

att riksdagen måtte besluta, att första meningen i 3 § kungörelsen angående ersättning enligt 16 och 17 §§ lagen om allmän sjukförsäkring måtte erhålla följande lydelse:

"Därest resa till och från läkare i sin helhet äger rum inom verksamhetsområdet för Stockholms, Göteborgs, Malmö eller Norrköpings allmänna centralsjukhus, skola bestämmelserna i 16 § andra stycket lagen om allmän sjukförsäkring icke äga tillämpning."

Stockholm den 27 oktober 1959

Rune Johansson

Astrid Bergegren

Gustav Boija

i Norrköping